

■ Gheorghe Piperea o acuză de defăimare pe Ursula von der Leyen **PAGINA 8**

■ Star Residence Invest vrea să achiziționeze o clădire de birouri în București pentru 19 milioane euro **PAGINA 8**

■ TradeVille: Procter & Gamble - creșteri în toate segmentele de activate **PAGINA 9**

■ Descoperire: oază biologică dincolo de lumină **PAGINA 10**

■ Motoarele economice ale Americii: cele mai mari industrii din fiecare stat **PAGINA 12**

■ Regenerabilele din Marea Britanie - la nivel record în producția de electricitate **PAGINA 12**

GRAM AUR = 472,1813 RON

FRANC ELVEȚIAN = 5,4564 RON

EURO = 5,0764 RON

DOLAR = 4,4386 RON

Floarea sălbatică a supra-performanței

Cornel Codiță

Pină nu ne vom trezi din acest somn de moarte în care a fost scufundată educația în România, un al Popovici, un al Enescu, un al Dimitrie Pompeiu sau George Iftita, un al Diaga vor rămâne doar un vis, pe care nu mai putem să-l mai vedem decât doar urmasii urmasilor noștri.

Între cei 8,2 milioane de locuitori ai planetei Pământ, există unul, probabil numai unul, al cărui nume este David Popovici, născut în București, la 15 septembrie, 2004. Ca să fie sigur, însă, de unicătatea amprentei sale a supra-lumii și a vremurilor în care s-a născut, Popovici și-a pus la brio isprava de a se încumna de două ori campion al lumii la natație. Nu oricum, că poate nu ar fi fost suficient pentru atributul unicității, ci cu dubla 100 și 200 liber. În două ediții succesive ale mondialelor! Iar ca să nu stea degeaba ori să se plictisească, în intervalul

dintre cele două mondiale și-a pus la gît și o medalie olimpică, de aur! În cele trei sferturi de secol cîtu mi-au fost rezervate pînă acum pentru a înregistra evenimente unice care marchează și schimbă lumea, acesta, de departe, m-a lovit cel mai neașteptat. Cel mai tare. În plin. De ce? Pentru că spune, mai bine și mai de sîuși, mai apăsat și mai convingător, lucruri esențiale despre societate, despre performanță și supra-performanță, despre rosturile "jocului" ca activitate socială formativă, definitivă.

(continuare în pagina 3)

"David Popovici ne-a lăsat fără o medalie!"

În timpul unei discuții mai largi, din punct de vedere al participanților (umani, desigur), a apărut informația că David Popovici nu va concura și în proba de 50 de metri la Campionatele Mondiale de natație, după ce a tras din greu și cu foios în cele de 200 și 100. Cineva a exclamat: "Ne-a lăsat fără o medalie!".

Am reflectat puțin și mi-am dat seama că de fapt ne-a lăsat fără mai multe, inclusiv fără titlul mondial la fotbal. De dragul nostru ar trebui să se pregătească intens și să concureze și la gimnastică, atletism, scrimă, ciclism și să fie liderul echipei naționale de fotbal. Am exclama mai des: "Am mai luat o medalie!".

Iar el ce face? Se mulțumește cu două trei probe la înot.

Această reacție dezvoltă cât de mult am ajuns să confundăm performanța individuală cu obligația națională. Popovici devine, în percepția publică, nu doar un sportiv excepțional, ci o sursă de validare, un erou de serviciu, merendat către spectatori. Faptul că alege să nu concureze într-o pro-

bă devine aproape o trădare. Nu contază dacă decizia vine din rațiuni strategice, din epuizare fizică sau pur și simplu din respect pentru propriile limite – el trebuie să ne aducă o medalie. Nu ne asumăm săbiciunile unui sistem sportiv dezecilibrat, lipsit de infrastructură, de susținere și de vizuire, preferăm să ne punem toate speranțele într-un tânăr genial, care trebuie să ne salveze de la prăbușirea în mediocritatea absolută, li cerem imposibilul și apoi ne supărăm când nu ni-l oferă.

David Popovici nu ne-a lăsat fără o medalie. Ne-a oferit deja mai mult decât puteam spera: eleganță, disciplină, modestie și performanță. Nu el ne datorează nouă ceva, ci noi îi datorăm lui liniștea de a-și construi cariera după propriile criterii, nu după foamea noastră de glorie. Iar dacă vrem mai multe medalii, poate e timpul să începem cu întrebarea: ce facem noi pentru sportul de performanță?

PS: David Popovici a câștigat "doar" două medalii de aur la CM de natație!

DAN NICOLAE

Prețuri majorate de la 1 august: TVA de 21%, accize mărite, CASS la pensiile de peste 3000 lei

Primul pachet de măsuri fiscale intră astăzi în vigoare, impactul majorării TVA de la 19 la 21% fiind cel mai mare asupra consumatorilor, care se vor confrunta cu scumpiri în lanț, atât la produsele alimentare care nu fac parte din cele 14 catalogate de Guvern ca fiind de bază, cât și la îmbrăcăminte, încălțăminte, energie electrică, servicii de telefonie mobilă, fixă, de internet, transport în comun, medicamente, etc. Creșterea în cascadă a TVA la 21% pentru majoritatea produselor se va resimți în buzunarele cetățenilor mai ales că salariile bugetarilor sunt înghețate, ba unele chiar vor fi diminuate prin eliminarea unor sporuri, iar pentru

diferența ce depășește plafonul de 3000 lei la pensie, persoanele vârstnice vor fi nevoite să plătească 10% contribuție la asigurările de sănătate. Pe lângă creșterea TVA-ului, cetățenii vor fi nevoiți să suporte și majorarea prețurilor altor produse, dacă ținem cont că tot de astăzi sunt majorate toate accizele – la tutun, alcool, pe produse care conțin zahăr, la carburanți, etc. - majore care se va reflecta pe întregul lanț de la producător la distribuitor, la vânzător și la client. Lucru ce va avea efect negativ asupra puterii de cumpărare a cetățenilor.

GEORGE MARINESCU

(continuare în pagina 3)

Criza apei: Seacă izvorul vieții

Ilustrație concepută de MAKE

Aceasta este cel de-al patrulea episod din serialul DOSARUL BURSA - Crizele Apocalipsei. Următorul episod este programat pentru ziua de luni, 4 august (în funcție de evenimentele la zi).

Într-o lume afectată de schimbări climatice, pierderea biodiversității și crize alimentare, există un element care leagă toate aceste probleme, deși adesea rămâne în umbră: apa. Fără apă, nu există viață, nu există economie. Și totuși, în mod paradoxal, criza apei este poate cea mai ignorată urgență globală. Fie că vorbim de secetă, poluare, inundații sau riscuri sanitare, toate indică același lucru: am subestimat valoarea apei, iar consecințele încep să ne ajungă din urmă.

DAN NICOLAE

Context global

Apa este fundamentală vieții, iar distribuția și calitatea resurselor de apă dulce sunt în prezent amenințate la nivel planctar. Creșterea populației, schimbările climatice, poluarea și utilizarea ineficientă pun în pericol accesul la apă potabilă, cu implicații dramatice asupra sănătății publice, agriculturii, industriei și păstrării biodiversității.

O criză ascunsă în mijlocul altor crize

Apă nu este doar un factor în criza climatică – este un multiplicator de risc. Lipsa sa agravează insecuritatea alimentară, intensifică conflictele

sociale, reduce capacitatea de răspuns sanitar și accelerează degradarea ecosistemelor. Potrivit unui raport recent al WWF, valoarea ecosistemelor de apă dulce depășește 58 de trilioane de dolari - mai mult decât PIB-ul global. Cu toate acestea, o treime din zonele umede ale planetei au fost distruse doar în ultimii 50 de ani. Populațiile speciilor acvatice au scăzut cu peste 80%. Apa dulce este finită, vulnerabilă și supraexploată. Și totuși, continuăm să o tratăm pe o resursă infinită.

Comisia Globală privind Economia Apei a publicat la finalul anului trecut un raport care atrage atenția asupra unei crize fără precedent a apei la nivel mondial. Potrivit experților, activitățile umane au dezechilibrat pentru prima dată în istorie circuitul global al apei, ceea ce amenință economiile, producția de alimente și viața oamenilor, notează CNN. Deceni de utilizare distructivă a terenurilor și de gestionare necorespunzătoare a apei s-au ciocnit cu criza climatică provocată de om pentru a pune „un stres fără precedent” pe circuitul global al apei, se arată în raport. Principalele concluzii ale raportului arată că aproape 3 miliarde de oameni se confruntă deja cu lipsa apei. Criza amenință peste 50% din producția mondială de alimente. Se estimează o reducere medie de 8% a PIB-ului țărilor până în 2050, cu pierderi de până la 15% în țările cu venituri mici. „Pentru prima dată în istoria omenirii, dezechilibrul circuitului global al apei. Nu ne mai putem baza pe precipitații, sursa întregii apei dulci”, spune Johan Rockström, copreședinte al comisiei.

Agricultura și industria: cei mai mari consumatori, cei mai mari poluatori

Apocope 70% din apa dulce utilizată global merge spre agricultură - în special pentru creșterea animalelor și cultivarea furajelor. Paradoxal, o mare parte din această apă ajunge să fie irosită, poluată cu nitrati, pesticide și deșeurile organice. Industria alimentară - în special producția de carne - nu doar că consumă apă în cantități colosale, dar generează și

poluare semnificativă. În multe zone, râurile devin canale de evacuare pentru apele de șeur, afectând nu doar fauna, ci și comunitățile locale ce depind de ele.

Clima schimbă tot: când ploaia nu mai vine, iar răurile seacă

Schimbările climatice nu aduc doar temperaturi mai mari, ci și un regim hidrologic complet modificat. Ploile devin mai rare, dar mai violente; perioadele de secetă sunt mai lungi, iar inundațiile mai frecvente. Râurile pierd din debit, lacurile dispar, iar pânza freatică coboară. România este deja afectată: în sudul țării, seceta e tot mai frecventă. Studiile estimează că, până în 2050, debitul râurilor din țara noastră ar putea scădea cu o treime. În Olekma, deficiența devine o realitate, iar regiunea riscă să devină „Sahara României”.

Apa și sănătatea: o legătură directă

Fără apă curată nu există sănătate. Astăzi nu înseamnă doar hidratare, ci și igienă, salubritate, răcire în perioadele de caniculă, prevenirea epidemiei. Criza apei afectează deja spitale, școli și gospodării. În multe locuri, calitatea apei potabile este compromisă de poluare sau de infrastructura învechită. Lipsa apei înseamnă și creșterea riscului de boli de infecție, afecțiuni ale pielii sau infecții respiratorii - mai ales în comunitățile vulnerabile.

(continuare în pagina 11)

